

הַנְּחִיָּה לְמִשְׁיַח בְּדֵף הַיּוֹמִי

מִסְנַת זְבָחִים

תּוֹכֵן עֲנִינִים

- א. ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח והדם והנסכים הבאין בפני עצמן ...
אף הבאין עם הבהמה לוג שמן של מצורע ... אין חייבין עליו משום פיגול.....1
- ב. וכל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח חייבין עליו משום פיגול
העולה דמה מתיר ... עולת העוף דמה מתיר חטאת העוף דמה מתיר ... פרים
הנשרפים ושעירים הנשרפים דמן מתיר את אימוריהן ליקרב.....3
- ג. קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו ... הלן והיוצא
והטמא ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו אם עלו לא ירדו ... כשם שאם עלו לא ירדו
כך אם ירדו לא יעלו ... משלה בהן האור יעלו.....4
- ד. קומץ פיגול דפלגיה מחית אארעא ופלגיה אסקיה אמערכה ומשלה בו
האור מסיקנא ליה לכוליה לכתחלה.....6
- ה. הפיגול והנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח פקע איסור מהן ... שמשלה בהן האור
6
- ו. וטומאתו עליו בטומאת הגוף הכתוב מדבר.....7

דף מג.

א. ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח והדם והנסכים הבאין בפני עצמן ... אף הבאין עם הבהמה לוג שמן של מצורע ... אין חייבין עליו משום פיגול

כבר התבאר לעיל דף מב: שכל קרבן שנתפגל¹ במחשבת הזמן כמו
שהתבאר, כל האוכל ממנו כזית במזיד חייב כרת. שנאמר (ויקרא ז פסוק

¹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יח הלכה ו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

יח) והנפש האכלת ממנו עונה תשא. ואם התרו בו לוקה². ואם אכל ממנו בשגגה מביא חטאת קבועה³.

ואין חייבין⁴ כרת ומלקות אלא על אכילת דברים שהותרו בין לאדם בין למוזב. אבל אם אכל מן המתיר עצמו אינו חייב כרת אלא לוקה כאוכל פסולי המוקדשין שאין בהם פיגול.

הקומץ⁵ והלבונה מתירין השירים לכהנים, שני כבשי עצרת מתירין שתי הלחם לכהנים, וכן שני בזיכי לבונה מתירין לחם הפנים לכהנים. אבל דברים שאין להם מתירין כגון בשר חטאות הנשרפות⁶ ומנחות הנשרפות אינן מתפגלין לעולם⁷.

ואלו דברים⁸ שאין חייבין עליהן משום פיגול לעולם. הקומץ⁹ והלבונה והקטרת והדם והיין, בין יין הבא עם הנסכים בין יין הבא בפני עצמו, ומנחות

² ונראה דאם אחד אכל כזית בשר קודם זריקה והתרו בו למלקות, אין לוקין כיון דעדיין אינו פיגול, אף דאחר כך נעשה פיגול הוי ליה התראת ספק, ואף להאומרים דאמרין איגלאי מילתא למפרע עיין בסוגיא דמופלא הסמוך לאיש נדה מ"ו ע"ב ובתוס' יבמות פ' ע"א ד"ה נעשה, מ"מ אפשר דכאן אינו נעשה פיגול למפרע כלל רק אחר זריקה. (מנחת חינוך מצוה קמד אות ה).

³ וכבר פירשנו שקרבן שאינו עולה ויורד לפי עניות ועושר נקרא קבוע. (חינוך מצוה קמד).

⁴ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יח הלכה ז

⁵ שם הלכה ז

⁶ ועיין בליקוטי הלכות זבחים לה בתורת הקדשים אות ס [כג ע"א בדפו"י] שפסק בחישוב באימורי חטאות נשרפות לאכול בשר פרים חייב כדאיתא בזבחים לה ע"א, ושם בזבח תודה ד"ה פיגול באימורים כתב דצ"ע דברי הרמב"ם.

⁷ עיין תוס' זבחים כג ע"ב ומנחות כה ע"א ויומא ז ע"ב דמנחות שכולם כלי אף פסול אין בהם. אבל מנחות הנקמצות והתפגל משום שחשב על השיריים ודאי יש פסול גם בקומץ על אף שאין בו פיגול ועיין מל"מ.

⁸ שם הלכה ח

⁹ ועיין רש"י מנחות יד ע"א ד"ה הקומץ וז"ל: "ואי קשיא, פשיטא דקומץ לא מיחייבי עליה כרת משום פיגול דהא כי אכיל מיניה פקע ליה פיגוליה שהרי לא קרב המתיר. תריץ כגון שהוצת האור ברובו דחשיב כמאן דקרב כדאמרין לקמן (דף כו ע"ב) קומץ מאימתי מתיר שיריים כאכילה משהוצת האור ברובו". ועיין בתוספות זבחים מב ע"ב ד"ה הקומץ שכתבו "וקשה לפירושו דאי הוצת האור ברובו א"כ פקע פיגולו ממנו כדאמר עולא בגמ' (דף מג ע"א) דאם ירדו נמי יעלו והוא הדין אפילו מאכילה כדמשמע בכריתות פרק אמרו לו (דף יד ע"א ושם). וי"ל דמיירי שחציו העלה ע"ג מזבח וחציה לא העלה דעל ההוא דאארעא לא פקע פיגולו ממנו וחייב עליו אי לא משום דהוא גופיה מתיר הוא וכו'. ומפרש ר"ת דמעמא דקומץ לאו משום דהוא מתיר אלא משום דלא שייך ביה הרצאה דאי אכלו ולא העלהו אם כן לא קרבו מתיריו, ואי העלה חציו פקע פיגולו מכוליה אפילו מההוא דאארעא. והא דקאמר בגמרא ומוציא אני את הקומץ בהדי הנהו דאין לו מתירין, כדי נסבה. וקשה, התינה קומץ אלא לבונה ומנחת כהנים תיפוק לי משום דאין בהם הרצאה, ועוד דגבי דם קאמר בפירוש משום מתיר והיכי משכחת לה דמחייב משום פיגול דאי אכיל ליה קודם שנעשה מתנות אם כן ליכא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

הנשרפות כולן שהרי אין להם קומץ להתירן כגון מנחת כהנים ומנחת נסכים ואפילו באה עם הזבח ונתפגל הזבח¹⁰, ובשר הטאות הנשרפות ולוג שמן של מצורע. ואם תאמר והלא דם האשם מתירו, אינו תלוי בו שהרי אדם מביא אשמו היום ולוג אחר כמה ימים.

ב. וכל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח חייבין עליו משום פיגול העולה דמה מתיר ... עולת העוף דמה מתיר חטאת העוף דמה מתיר ... פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים דמן מתיר את אימוריהן ליקרב

עוד התבאר שם שמנחה שנתפגלה האוכל כזית משיריה במזיד חייב כרת. אבל אם אכל מן הקומץ שלה או מן הלבונה אינו חייב כרת, לפי שהן הן המתירים את השירים לאדם.

וכן זבח שנתפגל האוכל כזית מבשרו או מאימוריו או מבשר העולה חייב כרת. אבל אם אכל כזית מן הדם אינו חייב עליו משום פיגול, שהדם מתיר את האימורין ליקרב למזבח והאימורין מתירין את הבשר לאדם¹¹. וכן דם העולה מתיר בשרה למזבח ודם חטאת העוף מתיר בשרה לכהנים ודם עולת העוף מתיר בשרה למזבח.

הרצאה, ואי מן הדם הנשאר במזרק לאחר שעשה מתנות ההוא לאו מתיר הוא, ואם מאותו שזרק על המזבח הא פקע פיגול ממנו. ושמא לא שייך למימר גבי דם פקע פיגולו כי אם גבי הקמרה דוקא שנעשה לחמו של מזבח. ותימה הוא אם לא יתחייב בשירי הדם משום פיגול הא יש להם מתירין, שהמתנות מתירות לשפיכות שיריים למזבח כמו שמתירות את האימורים. ושמא כמו מתחילה כל טיפה וטיפה ראויה לזריקה חשיב כוליה דם מתיר. ונראה לפרש, דהיינו טעמא דקומץ וכולהו דאי הוי בני חיובא הוי דינן משקדש בכלי וקידוש כלי היינו ההרצאה דידיה כיון דאינהו גופיהו מתיר אחד כדאמר לעיל (דף לד.) גבי טומאה יש לו מתירין משיקרב מתירין אין לו מתירין משיקדש בכלי".

¹⁰ כדאיתא בזבחים מג ע"א.

¹¹ ולכאורה צ"ע שהא אפילו אבדו האימורים הבשר מותר באכילה כיון שזרק הדם כמצותו ואמאי כתב שהאמורין מתירים הבשר, ועוד דאי נימא שהאימורים מתירים הבשר א"כ לא ליחייב עליה משום פיגול. אמנם בזה אפשר לומר, שכיון שיש להם עצמם מתיר אחר דהיינו הדם א"כ שייך בהם איסור פיגול. ועיין בערוך השולחן העתיד סי' קנד סעי' יד מה שתירץ.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסנת זבחים

ולמרות שבשר הטאות הנשרפות¹² ומנחות הנשרפות אינן מתפגלין לעולם¹³. אבל אימורי הטאות הנשרפות חייב עליהם משום פיגול, כיון שהזיית הדם מתיר אימוריהם למזבח.

ג. קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו ...
הלן והיוצא והטמא ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו אם
עלו לא ירדו ... כשם שאם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא
יעלו ... משלה בהן האור יעלו

כבר התבאר לעיל דף כז. שבהמת¹⁴ קדשים¹⁵ שנשחטה בלילה, או נשפך דמה, או שיצא דמה חוץ לעזרה¹⁶ אם עלתה תרד¹⁷.

¹² ועיין בליקוטי הלכות זבחים לה בתורת הקדשים אות ס [כג ע"א בדפו"י] שפסק בחישוב באימורי הטאות נשרפות לאכול בשר פרים חייב כדאיתא בזבחים לה ע"א, ושם בזבח תודה ד"ה פיגול באימורים כתב דצ"ע דברי הרמב"ם.

¹³ עיין תוס' זבחים כג ע"ב ומנחות כה ע"א ויומא ז ע"ב דמנחות שכולם כלי אף פסול אין בהם. אבל מנחות הנקמצות והתפגל משום שחשב על השיריים ודאי יש פסול גם בקומץ על אף שאין בו פיגול ועיין מל"מ.

¹⁴ רמב"ם שם פרק ג הלכה ו

¹⁵ ועיין בתוספות זבחים כ"ה א' (הנמשך מכ"ד ב' בד"ה והרי וכו') וס"ח א' ד"ה מלק בשמאל וכו' ושם פ"ד ב' בהג"ה יוצא וכו' יעו"ש היטב ובמנחות י' ב' בד"ה והרי וכו' דדוקא בבהמה ס"ל לר"י דאם עלו ירדו אבל בעוף מודה לר"ש יעו"ש היטב. וה"נ ס"ל לרבינו כן וזה שדקדק וכתב כאן בהמת קדשים וכו' לאפוקי עוף וכו' וכן ראיתי להתוס' יום טוב בפ"ז מ"ה יעו"ש וע"ע בחי' פנים מאירות זבחים ס"ח ב' יעו"ש. הר המוריה ושהם וישפה שם

¹⁶ ופסק כרבי יהודה דהלכה כמותו לגבי ר"ש כידוע ודוקא ביצא דמה אבל יצא בשרה אה"נ דאם עלה לא ירד כדאיתא בזבחים נ"א א' ס"ח ב' פ"ד ב'. הר המוריה שם. ועיין או"ש שם הלכה ז שהיוצא כשר בבמה, ולא אמר יוצא בדם כשר, שהרי יוצא באימורים כשר, שהרי כשר בבמה, נראה ברור משום דבבמה אין מעון כלי שרת, דהוי כלי חול מקבלו, ודם בעורה נתקדש בקבלת כלי שרת, וכדאמר בסוטה (י"ד ע"ב) דאע"ג דנתקדש בשחיטה מעון כלי שרת לקדשו, וא"כ אין שייך כלל במה לדם, לכן יצאת דמה שפיר אם עלה תרד כיון דנתקדש בכלי לא שייך למילף אותו מבמה דשם אין קודש מקבלו דכליו חול הוי, וכי נתקבל בכלי חול הוי כמו שנשפך על הרצפה. ועיין ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קכט סעיף יז גלע"ד הטעם מפני שג' אלו גרועין מכל הפסולין, והיינו כשנשחטה בלילה שאינה זמן שחיטת קרבנות כלל מקרי אין פסולה בקדש וכאלו היא חיה עדיין, ונשפך דמה ויצא דמה כיון דעיקר הקרבן הוא זריקת הדם ובו תלוי הכפרה א"כ כשאין הדם כלל שנשפך או יצא לחוץ הוי קרבן בלא דם ואין שם קרבן עליו והוי כאין פסולו בקדש, ועל פסולי מחיים מאיסורי מזבח א"צ קרא כמובן.

¹⁷ יש להסתפק אם משלה בהם האור אם תרד או לא דאפשר דכי היכי דמהני משלה האור לשאר פסולים שירדו שיעלו ה"נ מהני להנך דלא ירדו. או דלמא לא דמי. ובס"פ פרת הטאת (דף ק"כ) גרסינן קדשי קדשים ששחטן בדרום אם עלו לא ירדו איבעיא להו ירדו מהו שיעלו כך היא גירסת התוס' שם וכתבו דברי פ"ק

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>



הקנתא למשיחא בדרה היומי

מסנת זבחים

אבל קדשים שלנו¹⁸, בין שלן הדם או הבשר או האימורים, זבחה שיצא חוץ לעזרה, או שנטמא או נפסל במחשבת הזמן או במחשבת מקום, או במחשבת שינוי, או שקבלו הטמאים וזרקו את דמו הואיל וראויין בעבודת קרבן הבא בטומאה¹⁹, ושנתן דמו חוץ למקומו, או קדשי קדשים שנשחטו בדרום או שנתקבל דמם בדרום²⁰, אף על פי שכל אלו פסולים, אם עלו לראש המזבח לא ירדו. וי"א²¹ שקדשי קדשים שנשחטו בדרום אם עלו ירדו, ויש מחלקים²² אם משלה בהן האור לא ירדו, ואם לא משלה בהן האור ירדו.

הכלל כל שפיסולו בקודש²³, הקדש מקבלו²⁴, וכשם שאם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא יעלו שנייה שהרי פסולין הם.

דמעילה נחלקו רבא ורב יוסף אם עלו מהו שירדו והכא פשיטא ליה דאם עלו לא ירדו הכא מיירי במשלה בהם האור ומש"ה אליבא דכ"ע אם עלו לא ירדו. נקמינן דאף לרבא דס"ל בשחיטת דרום אם עלה ירד אם משלה בהם האור לא ירד וה"ה לדין בשאר פסולים כגון שחיטת לילה או נשפך דמה או יצאת דאם משלה בהם האור לא ירדו. ומיהו נ"ל דאליבא דכ"ע אם ירדו הנך פסולים אף על גב דמשלה בהם האור לא יעלו ורב יוסף דקאמר יעלו היינו דוקא בשחיטת דרום דס"ל דאם עלה לא ירד אפילו שלא משלה בו האור מהני ליה משלה בו האור לאם ירד שיעלה. אבל בדברים שאם עלה ירד לא מהני משלה בו האור אלא חד דרגא דהיינו שאם עלה לא ירד אבל לא תרי דרגי שאם ירד יעלה. ומחלוקת זה דאם ירדו מהו שיעלו תלוי באותו מחלוקת דפ"ק דמעילה דאם עלו מהו שירדו. ורבינו לא ביאר לנו דין זה ואולי נירכסו היא כגירסת רש"י ז"ל. ועיין ברכת הזבח ריש דמ"ח ודו"ק. מל"מ שם.

¹⁸ רמב"ם שם הלכה ז

¹⁹ מדכתב רבינו הטמאים ונתן טעם משום דכשר בקרבן ציבור מכלל דשאר הפסולין שקבלו אם עלה ירד מיהו ממה שכתב בהט"ו נראה דהוא הדין זר אם עלה לא ירד ואפשר דדוקא זר משום דכשר בכמה, ומה שהקשה בתוס' א"כ יוצא נמי, י"ל משום דיוצא לא שייך אלא בבשר דנאכל בכל עיר אבל יוצא דם לא שייך בכמה וצ"ע. ולפ"ז אפשר דבשאר פסולין אם עלה ירד וצ"ע. ישועות מלכו

²⁰ בכס"מ כתב יש לתמוה דבריש מעילה (דף ב') גבי קדשי קדשים ששחטן בדרום וקיבל דמן בצפון בצפון וקיבל דמן בדרום אליבא דר' יהודה לא תיבעי לך דכ"ע לא פליגי שאם עלו ירדו. ורבינו שפסק בסמוך כר' יהודה ה"ל לפסוק כאן שאם עלו ירדו ושמא נוסחא אחרת היתה לרבינו בזה. ובלח"מ כתב נ"ל דרבינו ז"ל סובר דפליגי אסוגיא דמעילה סוגיא דפ"ב דזבחים וסוגיא דפ"ב כל הפסולין ורבינו ז"ל נ"ל דסובר דפליגי סוגיי אהרדי ואית לן למפסק כתרי סוגיי לגבי חדא דהיינו ההיא דמעילה ואית לן כסוגיי דפ"ב דזבחים ודפ"ב כל הפסולין דאית להו דר' יהודה לא פליגי בניתנין למעלה שנתנן למטה. עיי"ש מה שהאריך דעת רש"י

²² דעת תוס' עיין ערוה"ש שם כא

²³ רמב"ם שם הלכה ח

²⁴ לכאורה משמע להלן פ"ד א' דזה לדברי ר"ש יעו"ש וא"כ רבינו שפסק כדברי ר"י בהלכה ו' לא הו"ל להביא זה הכלל ועיי"ש ב' אולם בתו"כ פרשת צו פ"א וזבחים כ"ז ב' ובגדה מ' ב' משמע לכאורה דר"י ג"כ ס"ל זה הכלל רק דממעט הני תלת דסעיף ו' ועיי' בזבחים פ"ט ויש ליישב דגם ר"י ע"כ ס"ל האי כללא והכי משמע בתוס' ס"ח א' ושם כ"ה א' ובמנחות י' ב' יעו"ש והא דקאמר ור"י יליף טעמיה מפני מה לן בדם וכו' היינו לומר שממעט זה הוא פסולו בקדש מיקרי והבן ופשוט. הר המוריה שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

ואם משלה²⁵ בהם²⁶ האור נעשה לחמו של המזבח ואף על פי שירד השאר יעלו שנייה וישלים הקטרתן.

דף מג:

ד. קומץ פיגול דפלגיה מחית אארעא ופלגיה אסקיה אמערכה ומשלה בו האור מסיקנא ליה לכוליה לכתחלה

קומץ שנתפגל²⁷ ומקצתו בארץ ומקצתו משלה בו האור, נקלט בקדושה אף החצי שבארץ ויעלה כולו.

ה. הפיגול והנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח פקע איסור מהן ... שמשלה בהן האור

ופגול²⁸ או נותר או טמא שהעלן לראש המזבח משמשלה האור ברובן פקע איסורן מהן, והאוכלן אינו חייב כרת.

ודוקא כשמונת כל האבר על גבי המזבח או על כל פנים רובו²⁹, אבל אם מונח רק מקצתו אפשר שלא פקע אפילו ממייעוט זה שהולכים אחר הרוב שיצא חוץ למזבח.³⁰

²⁵ שם הלכה ט

²⁶ במל"מ שם לא נתן שיעור רבינו במאי דקאמר ואם משלה בהם האור אי בעינן כולו או רובו או מקצתו. והנה הצד האחד שהוא דבעינן שימשול האור בכולו א"א דהא בפ' ב"ש אמרינן ה"מ אבר דמיחבר אבל קומץ דמיפרת אימא לא קמ"ל ואי איתא דבעינן שימשול האור בכולו אין חלוק בין קומץ לאבר. אך אכתי יש להסתפק אי בעינן רובו או לא. ועיי"ש מה שהאריך ועיין שהם וישפה ומבואר דרבינו ז"ל אינו מחלק בין אכלתן האש ונתעכלו קצת ובין משלה בהן האור. ועיין תוס' יום טוב פ"ט מ"ו שאינו מוכרח כלל. ועיין זבח תודה כה: ד"ה א"ר זירא שהסיק שלגבי לא ירדו כיון שנעשה לחמו של מזבח אפילו משלה במקצת הדין כן, אבל לגבי פקיעת פיגול הדין כנוצר.

²⁷ רמב"ם שם פרק ג הלכה י

²⁸ רמב"ם שם פרק יח הלכה כא

²⁹ והמייעוט שאינו מונח ספק בגמ' אם הולכים אחר הרוב או ממנו לא נפקע האיסור.

³⁰ תורת הקדשים כה: אות כ וכמ"מ

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>



הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת זבחים

ו. וטומאתו עליו בטומאת הגוף הכתוב מדבר

כבר התבאר במסכת מכות דף יד: ולעיל דף לג: לד. שכל אדם שנטמא³¹ טומאה שחייבין עליה כרת על ביאת המקדש³², ואכל כזית מן הקדשים בין בקדש טהור בין בקדש טמא, במזיד הרי זה נתחייב כרת שנאמר (ויקרא ז פסוק כ) וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר תֹאכַל בְּאֶרֶץ מִזְבַּח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַה' וְטִמְאַתּוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מֵעַמּוּתָהּ, ואם התרו בו למלקות חייב מלקות³³ ואם אכל בשגגה מביא קרבן עולה ויורד³⁴, ומניין שאינו מדבר אלא בטומאת הגוף שנאמר (פסוק כא) וְנִפְשׁ כִּי תִנַּע בְּכָל טָמֵא בְטִמְאַת אָדָם אוּ בְבִהְמָה טָמֵאָה אוּ בְכָל שֶׁקֶץ טָמֵא וְאָכַל מִבְּשַׂר זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַה' וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מֵעַמּוּתָהּ, והוא הדין לשאר קדשי מזבח, והיכן הזהיר על עון זה ביולדת, שהרי נאמר בה (שם יב פסוק ד) בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִנַּע³⁵.

מפי השמועה למדו שזו אזהרה לטמא שלא יאכל קדש קודם שיטבול, והאוכל קדש אחר שטבול קודם שיעריב שמשו קודם וכן מי שצריך להביא קרבן לטומאתו ואכל קודם שיביא כפרתו לוקה, ואינו חייב כרת שנאמר וְטִמְאַתּוֹ עָלָיו עד שתהיה כל

³¹ רמב"ם פסולי המוקדשין פ"ח ה"ג וסנהדרין פ"ט ה"א

³² ועל איזה טומאה חייב על ביאת מקדש עיין פ"ג מביאת המקדש הל' י"ג – י"ד

³³ והנה באוכל קודש טמא, חוץ מה שחייב על טומאת הגוף חייב ג"כ מלקות על טומאת בשר, ואם התרו בו משום שניהם חייב שני פעמים מלקות, או שגג בזה והזיד בזה, בין נטמא הגוף קודם או נטמא הבשר קודם דהוי כולל ומוסיף, עיין בחולין ק"א ע"א וזבחים ק"ח ע"א. (מנחת חינוך מצוה קסז אות ג)

³⁴ ואינו חייב אשם תלוי על לא הודע, דכל דאינו חייב הטאת קבועה על שוגג רק עולה ויורד אינו חייב אשם תלוי על לא הודע, עיין ש"ס [כריתות ב' ע"א] ור"מ פ"א משגנות הל' ה':

³⁵ ואע"ג שבגמ' אמרינן שר"ל יליף ליה מהכא ורבינו פסק כר' יוחנן עיין לח"מ סנהדרין פרק יט הלכה א דרבינו סבר דביון דק"ל ר"י וריש לקיש הלכה כר"י כל היכא דאנו יכולין לקיים כללין מקיימינן, ודוקא במחלוקת האחד דבכל קדש לא תנע דהוא אזהרה לקדשים דמצינו הברייתא מסייעת לריש לקיש בפירוש פסקינן כוותיה אבל בשתי מחלוקות אחרות לא פסקינן משום דאין הברייתא מסייעת לדבריו בפירוש דיש ליישב לדעת ר"י ולומר דאע"ג דקרא דלא תנע איירי בקדשים מ"מ לא לקי היכא דנגע בקדש דביון דעיקר קרא אתי לאזהרה באוכל קדשים ולא מפקינן איסור הנגיעה אלא מדאפקיה בלשון נגיעה מסתייא דאמרינן דעשה זה איסור לאו בלבד אבל לא נאמר שבעבור כך ילקה כיון שעיקר הלאו לאכילה אתא ואף על גב דבגמ' אמרו דטעמא דר"י משום דבכל קדש לתרומה אתא וא"כ משמע דהא בהא תליא י"ל דאלו הן דברי הגמ' דקודם שידענו תניא כוותיה היה מפרש הגמ' דברי ר"י כן אבל אחר שידענו הברייתא כל היכא שאנו יכולים לקיים דברי ר"י מקיימינן כי היכי דברייתא לא ליהוי תיובתיה ויתקיים כלל שבידינו ריש לקיש ור"י הלכה כר"י וא"כ לפי האמת דקאמר גמ' תניא כוותיה לא קאי טעמא דלעיל דאמר ההוא לתרומה כו' ולכך פסק רבינו בהנהו כוותיה אבל במחלוקת שסותרת הברייתא בפירוש דבריו פסק כריש לקיש. ועיין זבח תודה כא. שהאריך בזה.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>



הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסנת זבחים

טומאתו עליו³⁶. וממילא כיון שאינם חייבים כרת במזיד פטורים בשוגג מקרבן³⁷. וי"א³⁸ שחייבים כרת במזיד וקרבן בשוגג.

³⁶ ואף דבפ"ג מביאת המקדש הי"ד פוסק הר"מ דבביאת מקדש חייב טבול יום כרת רק מחוסר כיפורים פטור [שם ה"ט], מ"מ גבי אכילת קודש סובר הר"מ דגזירת הכתוב היא דאף טבול יום פטור. (מנחת חינוך שם אות ב)

³⁷ רמב"ם שם הי"ד

³⁸ השנת הראב"ד שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

